

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

De S. Julia Virgine Martyre In Syria. Sylloge.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

A f Sura a Tetryppria, uti Acta Latina notant, stadiis septuaginta totidemque item stadiis postremum hoc castellum a Rosapha seu Resapha aberat; ut S. Sergius, cothurnis clavatis indutus, stadiis centum et quadraginta currere fuerit compulsus; quod tormenti genus, horrendum sane, etsi subisse illum, pro indubitato non habeam, certo tamen falsum pronuntiare non ausim. Consule Commentarium prævium num. 55 et seq.

AUCTORE
SYMBONE
METAPHRASTE

g Quod de apparitionibus miraculisque aliis, quæ in Sanctorum nostrorum Actis occurrunt, jam dixi, idem etiam de miraculo, quo, ut seræ S. Sergium, jamjam gladio necandum, ad locum martyrii deduxerint, factum sit, dictum existima.

h Sergium vere hoc necis genere consummasse martyrium, dubitandum non reor. Quid autem de voce superna, omnibus adstantibus audita, qua vocatus is ad cælum fuerit, existinem, ex Annotatis, Actorum Latinorum cap. 2 ad lit. e subnexis, collige. Tam in hisce interim, quam hic in Metaphrasticis non post, sed antequam Sergius, gladio percussus, consummasset martyrium, vocem illam cælestem auditam fuisse, adstruitur.

i Tentatum a Surenis, quod hic narratur, corporis S. Sergii furtum fortassis jam inde a sæculo quarto evenit, non tamen tam brevi post Sanctorum martyrium tempore, ut, qui hoc literis primum mandavit, synchronus illis viris sit existimandus. Videtis Comment. prævium num. 16, binis seqq. et § 4.

k Non de alia, quantum apparet, ecclesia sermo hic est, quam de ecclesia, ab Alexandro, Hieropolitano episcopo, anno circiter 450 exstructa, uti in Commentario prævio § 4 docui, simul etiam ostendens, ecclesiam illam, non tantum S. Sergio, sed et huic et Baccho fuisse consecratam sacrasque in eandem tam hujus, quam illius reliquias fuisse tunc translatas, uti hic in Actis Metaphrasticis traditur.

B DE S. JULIA VIRGINE MARTYRE E

IN SYRIA.

SYLLOGE.

C B.

FORTE SÆCULI
IV INITIO.
Sancta, quæ
in Hieronymianis diffu-
sioribus aliis-
que Fastis
sacris,

Licet ex omnibus contractioribus Martyrologii Hieronymiani apographis, ante tomum VII Junii apud nos editis, aliisque, quæ vel a Florentinio vel ab aliis faere typorum beneficio vulgata, unum dumtaxat, alterumve, quod S. Juliam hodie celebret, reperitur, Gellonense tamen pervertustum apud Dacherium tom. XIII Spicilegii Martyrologium, diffusioraque tria, quæ apud laudatum Florentinum exstant, ejusdem dicti Martyrologii Hieronymiani apographa, Epternacense nimirum seu Antverpiense, Lucense et Corbeinense, sanctam illam Virginem ac Martyrem, Antverpiensi tamen Tulliam pro Julia perperam exhibente, ad hunc diem signant, idque una eademque, qua, de quibus jam actum, SS. Sergium et Bacchum recolunt, annuntiatione faciunt. Idem porro in Romano parvo seu veteri, in Adone et Nothero etiam fit; verum cum Julia ex dicendis nec eodem die, quo vel Sergius vel Bacchus, nec sub eodem, quo hi ambo, iudice martyrium subierit, ut quid cum iisdem illa in omnibus laudatis Fastis sacris sub una eademque annuntiatione conjungitur? Ado in SS. Sergii et Bacchi elogio, Commentarii ad horum Acta prævii num. 6 et 7 recitato, ita memorat: Parvo autem (post S. Sergii martyrium nempe) tempore interposito, beatum quoque Bacchum a loco, quo tumulatus fuerat, elevantes, honorabili martyribus loco juxta sanctum Sergium (Resaphæ seu Rosaphæ) compositurunt. Ubi et virgo Julia, quæ sub Martiano præside martyrium consummavit, sociata Martyribus sepulta quiescit.

2 Ut ergo sancta virgo Julia sub una eademque annuntiatione cum SS. Sergio et Baccho hodie conjungatur, factum videtur ex eo, quod æquum esse visum fuerit, ut Sancta isthæc, quæ eodem Octobris Tomus III.

sepulcro cum sanctis martyribus Sergio et Baccho tumulata jaceret, eodem etiam die, quo hi, venerationem acciperet. Ita fere quantum ad substantiam in hodiernis suis in Martyrologium Hieronymianum Annotationibus Florentinus, et recte sane, quantum opinor. Neque enim, cur hodie cum Sergio et Baccho Sancta conjungatur, ratio aptior reddi posse videtur. Dici quidem potest, id fieri, quod Julia in provincia, quæ Augusta Euphratesia vocatur, non secus atque Sergius et Bacchus, martyrio fuerit coronata, verum præterquam quod, ibi Sanctam passam fuisse, certum ex dicendis non sit, martyres omnes, qui unam eandemque provinciam, consecuti fuere martyrii palastram, sub una eademque annuntiatione in Fastis sacris conjungi propterea non solent. Quod cum ita sit, unice allegata de causa Sanctam nostram sub una eademque annuntiatione cum Sergio et Baccho in Fastis sacris supra laudatis hodie conjungi, verosimilius apparet. Verum, etsi id ita sit, nec sane in iis perperam isthæc fiat conjunctio, neutiquam tamen idcirco Usuardus corripiendus venit, qui Juliam a Sergio et Baccho sejunctam et ex uno geminos fecit articulos, quorum altero binos hosce Sanctos (adi horum Actis prævium, atque ad hunc diem jam datum Commentarium num. 3) solos celebrat, altero S. Juliam virginem et martyrem solam pariter, seu a Sergio et Baccho sejunctam, hunc in modum annuntiat: Item apud eandem (Augustæ Euphratesiæ nimirum) provinciam sanctæ Julię virginis, quæ sub Marciano præside martyrium consummavit.

5 Neque vero posteriores martyrologi, qui, cum Fastos sacros Sanctis omnibus aut saltem præcipuis recensendis condidit, concinnatum ab Usuardo Martyrologium habuerunt præ oculis, carpendum hunc illa de causa existimarunt; qui-
capiusque ta-
men ab iisdem
separata
apud Usuar-
dum aliosque
exhibetur,

et quidem, nec
inepte, cum
SS. Sergio et
Baccho con-
juncta, hodie
annuntiat,

ACTORE
C. B.

cumque enim (sunt autem, quos tamen omnes enumerare, operæ pretium non reor, numero non pauci) tam S. Juliam, quam SS. Sergium et Bacchum in Fastos sacros, a se concinnatos, intulerunt, id duobus distinctis articulis, quorum altero solam Juliam, altero solos Sergium et Bacchum sunt complexi, Usuardi exemplo fecerunt, illosque deinde, qui Mrl. Romanum hodiernum reformatunt, secuti etiam sunt eruditissimi viri, Juliam, a Sergio et Baccho se junctam, hodie in hoc iisdem fere, quibus id apud Usuardum fit, verbis annuntiantes: Item apud Augustam Euphratesiam sanctæ Julię virginis, quæ sub Marciano præside martyrium consummavit. Et sane non immerito id illi fecere; etsi enim S. Julia, quod eodem, quo Sergius et Bacchus, loco jacuerit sepulta, non inepte cum hisce, ut supra docui, sub una eademque annuntiatione in Fastis sacris ante laudatis potuerit celebrari, ut illa tamen aptius etiam a Sergio et Baccho se juncta articulo distincto sibi quoque proprio annuntiarî possit, efficiunt, quæ ipse Ado, Notkerusque hunc secutus suppeditant. Secundum hos enim Julia neque sub eodem judice, neque eodem adeo, ut verosimillimum apparet, die, quo Sergius et Bacchus, martyrium subit. Hi enim, uti eorum Acta proxime jam data perhibent, sub Antiocho, Augustæ Euphratesis seu Orientis duce, passi sunt; Julia vero, uti dicti martyrologi tradunt, sub Marciano præside martyrium consummavit; hinc autem etiam consequitur, ut sane, quemadmodum jam dixi, verosimillimum sit, sanctam nostram Virginem ac Martyrem neque eodem die, quo Sergius et Bacchus, fuso pro Christo sanguine, martyrii palmam esse adeptam.

seculi iv forte
initio passa
est,

4 Verum, ut tempus modo, seu sæculum, quo id accidit, utrumque determinemus, quis ille, sub quo Sancta coronata fuit, præses Marcianus? In Actis SS. Juliani, Basilissæ, Celsi et Sociorum, ad 9 Januarii diem apud nos jam editis, Marcianus præses occurrit, sub quo hi martyrii palmam, et quidem, uti ex his, quæ in prævio hisce Commentario § 2 dicta sunt, verosimilius apparet, in Ægypto, consecuti sunt. Quid si ergo S. Julia sub hoc ipso præside pariter martyrio coronata fuerit? Cum nihil plane uspiam occurrat, quo vel tempus, quo Sancta passa fuerit, vel quis sit Marcianus præses, sub quo id factum in Martyrologiis traditur, sat tuto determinem, Sanctam nostram, donec quid certius asseratur, sub eodem Marciano præside, sub quo Julianus, Basilissa, Celsus eorumque socii, martyrio coronatam fuisse, fas est credere, licet interim nec ipsa horum Acta pro undequaque probatis, uti inter eruditos omnes modo convenit, possint haberi. Porro cum Julianus, Basilissa, Celsus eorumque socii, dira in Ægypto sub Diocletiano et Maximiano persecutione, uti apud nos in Commentario illorum Actis prævio § 2 statuitur, adversus Christianos mola, seu sæculi quarti initio martyrium subierunt, sanguinem quoque tunc pro Christo fudisse Juliam, credibile apparet, hincque est, cur supra in margine Forte seculi iv initio adscripserim.

idque, non
certo in Ægypto,
sed in
provincia,

5 Ceterum ex eo, quod Sanctam sub eodem Marciano præside, sub quo Julianus, Basilissa, Celsus eorumque socii, in Ægypto, ut dictum, verosimilius passi, martyrium subierunt, sanguinem pro Christo fudisse statuimus, necesse præterea potest videri, ut et illam in Ægypto passam esse admittamus; at tamen cum fieri possit, ut Mar-

cianus, qui in Ægypto, cum Julianus una cum D Basilissa sociisque martyrio ibidem coronatus fuit, præsidem egerit, eodem etiam aut certe judicis inferioris munere in Augusta Euphratesia aliquando functus sit, ex eo etiam, quod Julia sub Marciano passa statuatur, in Ægypto hoc accidisse, consecrarium non est. Et vero Petrus de Natalibus in contextu a se Sanctorum Catalogo ad præsentem Octobris diem S. Juliam brevi exornat elogio, in quo, fuisse illam, non in Ægypto, sed in Syriæ provincia, quæ Augusta Euphratesia dicitur, martyrio coronatam, haud obscure tradit. Libet illud in maxima, qua laboramus, antiquorum de S. Julia monumentorum penuria integrum hic transcribere. Sic habet: Julia virgo et martyr passa est apud provinciam Augustanam, quæ dicitur Euphrateia. Quæ a præside impiissimo Martiano comprehensa jubetur idolis immolare, cumque sacrificare contempisset, post diversa tormentorum genera, ipsi illata, novissime gladio jussa ejusdem præsidis jugatur, sicque cursum gloriosi martyrii consummavit Nonas Octobris, ut ait Ado in Martyrologio suo. Tale est breve elogium, quo Sanctam hodie, ut jam monui, Petrus de Natalibus celebrat, luculenter sane docens, non tantum in provincia, quæ Augusta Euphratesia vocatur, passam illam esse, ast etiam quo necis genere martyrium consummarit.

6 At vero cum, qua martyrii specie Sancta occubuerit, apud nullum prorsus scriptorem alium, fidem certam atque indubitatam creare natum, memoriæ proditum inveniat, nec Petrus de Natalibus, ut ea, quæ de Sancta narrat, certa efficiat, satis antiquus sit, Juliam vere gladio, ut ait, martyrium consummasse, indubitanter asseverare non ausim, licet interim, illam, non in Ægypto, sed, ut adstruit, in Syriæ provincia, quæ Augusta Euphratesia appellatur, martyrio coronatam fuisse, verosimilius rear, quod Resapha, Augustæ Euphratesis civitate, fuerit sepulta, aut certe sæculo octavo seu Adonis ætate, uti ipsemet hic martyrologus verbis supra datis testatur, recondita jacuerit. Verum utrumque isthæc habeant, locum equidem, quo Juliam passam notat, non civitatem, sed provinciam Petrus de Natalibus recte facit. Dubitat quidem in hodiernis suis ad Martyrologium Hieronymianum Annotationibus Florentinus, num cum Augustopoli, qua in civitate SS. Sergium et Bacchum martyrio coronatos, Basilianum Græcorum Menologium, uti ad hunc diem in Commentario, horum Actis prævio, jam docui, perperam statuit, una sit atque eadem Augusta Euphratesia, sicque hujus nominis civitatem, qualem frustra quæras apud antiquos geographos, agnoscere videtur; quod et Baudrandus in Lexico Geographico und cum Nigro facit. Et pro his quidem citari possunt concilia duo, Seleuciense nimirum et Chalcedonense, in quorum priori, anno 539 celebrato, apud Harduinum tom. I Conciliorum col. 726, Augustus episcopus Euphratesiæ, in posteriori vero, anno 451 celebrato, apud Labbeum tom. IV Conciliorum col. 788 Augustus Eufraasiensis comparat.

Augusta Euphratesia dicta, verosimilius evenit; cui civitatem homonymiam

7 Verum apud Harduinum loco cit. in eodem Seleuciensi Concilio etiam occurrit Leontius episcopus Lydiæ, nec tamen ulla, cui Lydiæ nomen sit, apud antiquos Geographos civitas invenitur; quod cum ita sit, Leontiusque idcirco chorepiscopus dumtaxat provincię Lydię castitissæ, videtur, Augustum pariter, concilio Seleuciensi apud Harduinum

castitissæ, e Seleuciensi et Chalcedonensi conciliis non evincitur

A *Harduinum subscriptum, chorepiscopus dumtaxat provincie Euphratesiensis fuisse existimo, idque etiam Harduinus, uti ex adjecto ab eo ad Concilia episcopatum Indice apparet, opinatus est. Quod autem ad Augustum Euphratesensem, qui concilio Chalcedonensi apud Labbeum loco citato subscripserit, spectat, præterquam quod is, non Euphratesiensis, sed Eufraasiensis dumtaxat nominetur, perperam ibidem librariorum oscitantia Augustus Eufraasiensis pro Augustæ Eufraasiensis scriptum existimo. Ea autem sedet*

sententia primo quidem, quod absque addito episcopo titulo tantummodo scribatur Augustus Eufraasiensis; deinde vero, quod episcopi, qui Concilio Chalcedonensi subscripserunt, sub diversarum provinciarum, quarum fuerunt, titulis apud Labbeum recenseatur, nec usquam provincie Euphratesiensis titulus occurrat, licet interim post voces Augustus Eufraasiensis diversi compareant provincie Euphratesiensis episcopi, uti, qui Labbeum loco cit. consuluerit, comperiet.

AUCTORE
C. B.

DE SS. QUARTO ET MARCELLINO

CAPUÆ IN CAMPANIA ITALIÆ.

E MARTYROLOGIIS HIERONYMIANIS ALIISQUE.

J. B.

B **S**anctos Quartum et Marcellinum Michael Monachus inter Capuanæ ecclesie Sanctos memorat ex Ferrario in Topographia, ex Additione ad Martyrologium Adonianum, ex Ms., quod Caraccioli fuit, denique ex Martyrologii monasterii S. Joannis fide. Appendix ad Martyrologium Adonis apud Dominicum Georgium sic habet: In Capua Campaniæ Quarti et Marcellini: solum Quartum memorat Martyrologium Ms. monasterii S. Joannis, adjicit vero eadem Presbyteri titulum his verbis apud laudatum Monachum: Nonis Octobris Capuæ S. Quarti presbyteri. Ferrarius in Topographia in Martyrologium Romanum nuda eorum nomina recenset, quamquam eos omnino in scriptis a se Sanctorum Catalogis prætereat: an quod nullam, ut in Topographia notavit, eorum in Tabulis ecclesie Capuanæ mentionem invenit? Neque plura de his Sanctis, quæ diceret, Michael Monachus, canonicus Capuanus, habuit; ut adeo vel ipsis Capuanis solo nomine tenuis noti videantur: olim tamen Capuæ cultos fuisse honoribus sacris, velusta, sancti Hieronymi nomine insignita, martyrologia, quibus ad hunc diem inserti visuntur, testimonio sunt. Lucensis Florentinii codex sic habet: In Capua Campaniæ Quarti et Marcellini: sic et Corbeiensis apud eundem Florentinum; sic et Corbeiensis Acherii tom. IV Spicilegii. Perturbatio est in Gellonensi apud Acherium tomo XIII Spicilegii, in quo Quartus cum Sergio jungitur hoc modo: Et alibi Sergii, Quarti. Epternacensis vero præter Quartum et Marcellinum etiam Marcellum recenset: Et in Capua Marcelli, Quarti, Marcellini; verum Marcellum hunc Apuleii,

hodie in aliis Hieronymianis pariter memorati, socium esse, atque adeo loco non suo hic memorari, verosimile mihi quidem apparet. Tantumdem dicendum videtur de codice Richenoviensi apud nos tom. VI Junii, qui Epternacensi plane consonat. Marcellinus, Quarto hic additus, hunc tum a Quarto, qui cum Quinto jungi solet (vide tom. II Maii pag. 333 et seqq.) tum a Quarto, presbytero Capuano, quem SS. Felicis et Eusebii, martyrum Terracinesium, corpora juxta S. Casarium sepelisse, ait Beda in Martyrologio ad diem 3 Novembris, distinguit. Florentinus, eo quod legerit in codice suo: In Capua Campaniæ, adverteritque, synodi Capuensis mentionem fieri in litteris, quas Siricii Papæ nomine vulgavit Holstenius, ad Illyricos scriptis, suspicatus est, præter Capuam Italiæ, aliam in Illyrico Capuam, ubi ea synodus celebrata fuerit, existitisse; quamquam hujusmodi nullam apud Geographos memoratam invenisset: at parcere huic tum labori, tum conjecturæ poterat, cum ex Theodoro, et Sozomene colligi satis queat, convocatam fuisse Synodum Capuensem in Italia; ea enim de causa Flavianus, cui de episcopatu Antiocheno lis erat, Constantinopolim accessit, Romam, ut scribit Theodoretus lib. v Historiæ cap. 25, seu in Italianam ire jussus est ab imperatore: Sozomenus vero ait lib. vii cap. 41: Itaque ut de hisce rebus cognosceretur, scripserunt tum ipsi, tum Gratianus (aliis Theodosius vel Valentinianus) convocantes in Occidentem Orientales episcopos. Illic igitur celebrata fuit. Ex eo autem, quod Siricius episcopis Illyricis scribens synodi Capuensis mentionem faciat, in Illyrico habitam fuisse, nullo pacto consequitur.

E

F

DE